

Şarkılarım Hüzzam Makamına Bağlandı

— GürhanGürses · 31 Mayıs 2018

Bana 'Gidiyorum' dedi.

'Allah için kalasın.' demedim.

İnadına...

Kahır dolu sözlerim var.

Lanet olası öfkem...

Kendimi hiç sevilmemiş hissediyorum.

Hiç özlenmemiş...

Bu durumda hayatımda kalan olsa ne, olmasa ne?

- Eğlenme benimle! dedim ona. 'Kalbin varsa eğlenme benimle. Allah için!'

Elimi tuttu, sımsıkı sardı.

- Sakin ol! dedi.

- Görmüyorsun içimi. Bilmiyorsun neler yaşadığımı. Dünyanın en güzel gülüşü benimkisiyse içimin zehir zemberek oluşundandır. Sen hep öyle derdin: 'Çok güzel gülüyorsun.' diye. İçim perişan be güneşim. Acıma bana sakın ama bil. Ölüyorum yavaş yavaş. Fark etmiyorsun belki de. Görmezlikten geliyorsun, anlamazlıktan.

- Sen önemlisin ama!

- Hiç de bile. Kendimi çok ucuz görüyorum. Sendeki en ucuz şey, en değersiz şey benim ki! Bir uçak bileti dahi seni benden aldığı için çok pahalı geliyor bana. Bir otobüs bileti... Seni benden alıp gidecek olan bir çift ayakkabı bile.

Aklıma ne geliyorsa söylüyordum ona.

O gitmeyi koymuştu kafasına bense bundan vazgeçmemesini istiyordum.

Yorulmuştum artık.

Olsa da acı çekiyordum olmasa da acı çekecektim.

- Ama kızıyorum sana, böyle konuşma.

Bir zahmet konuşuyordu benimle.

Teselli ediyordu güya.

- Kendimi atsam uçurumdan, yaksam benzinle, vursam tüfekte... O kadar yok olsam ki toprağım dahi kalmasa... Bu dünyaya o kadar tahammülsüz olmuşum ki! Sesim kalmasın gök kubbede.

Onun olmadığı bir yaşamın bir manası da yoktu benim için.

Ben onunla ilgili ne güzel şeyler düşünüyordum böyle.

O ise benimle ilgili hiçbir şey düşünmüyordu.

O benim göğümün güneşiydi.

Ben onun göğünün bir parça bulutu bile değildim.

O benim gecemin en parlak ay'ıydı.

Ben onun gecesinin bir siyah noktası bile değildim.

Buna kızıyordum: ilgisizliğine, değer vermeyişine, aramayışına, sormayışına...

- Ne saçmalıyorsun sen böyle ya! kendisini aklamaya çalışıyordu bende. Tertemiz gitmek istiyordu.

Hiç suçu yokmuş gibi davranıyordu.

Hiç sevmemişim gibi onu...

Bir yabancıymışım sanki.

- Gözlerim, yağmur dolu buluta benziyor, bir döktü mü yaşlarını alemi sele verir. Ağlatma beni! Eğlenme benimle. Derdim bana kafı bir de sen dert ekleme derdimin üstüne. Kahrolası bir hüzün fırtınasına yakalandım. Her yanımda hüzün olmuş. Saçım sakalım, elim ayağım... Hüzün kokuyorum, hüzün soluyorum. Bir de sen bana hüzün olma! Bu halim iyi değil biliyorum. Hiçbir şeyden tat almıyorum. Çiçeklerim kurudu, maviliğimi yitirdim. Uçurtmam tellere takıldı, oyuncak arabalarım kırıldı. Şiirlerim hep kırık dizelerle doldu. Şarkılarım hüzzam makamına bağlandı. N'olur eğlenme benimle.

Benimle oynadığını düşünüyordum.

Benimle oyalandığını...

- Gitmiyorum tamam mı? diye çıktı. Gidiyorum ama gitmiyorum ayağına yatıyordu. İçten sevmiyorum ama dıştan seviyor gibi yapıyordu. Bu da bana ters geliyordu. Beni kalben sevsin. Hesapsız... Hudutsuz... Kusursuz...

Son bir gayretle ona şunu söyledim:

- Allah için, git. İncanın varsa git. Seviyor gibi yapma, sevmediğini söyleyerek git. İnan ki anlarım seni ve kızmam sana. Sana söz olsun bir daha adını anmam asla. Düşünmem bile seni, aklıma getirmem. Git ama!